EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.2.2019
COM(2019) 86 final

# POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

## o izvajanju pooblastila, prenesenega na Komisijo na podlagi Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (uredba EU o lesu)

**POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU**

**o izvajanju pooblastila, prenesenega na Komisijo na podlagi Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (uredba EU o lesu)**

## 1. UVOD

Uredba (EU) št. 995/2010[1] (v nadaljnjem besedilu: uredba EU o lesu ali Uredba) prepoveduje dajanje nezakonito pridobljenega lesa ali lesnih proizvodov iz takega lesa na trg. Uredba EU o lesu je del širokega niza ukrepov, uvedenih z akcijskim načrtom FLEGT[2], ki je celovit odziv EU na razširjen problem nezakonite sečnje in njen uničujoči vpliv na gozdove. Prispeva tudi k zmanjšanju emisij, ki so posledica krčenja in degradacije gozdov, ter k ohranjanju gozdov in trajnostnemu upravljanju z gozdovi ter večanju zalog ogljika v gozdovih v državah v razvoju.

Uredba EU o lesu določa tri obveznosti:

1. prepoved dajanja nezakonito pridobljenega lesa (tj. lesa, pridobljenega v nasprotju z veljavno zakonodajo države pridobivanja) ali proizvodov iz takega lesa na trg;

2. zahteva, da gospodarski subjekti, ki prvič dajo les in lesne proizvode na trg EU, ravnajo s „potrebno skrbnostjo“, tj. da izvajajo ukrepe za obvladovanje tveganja za zagotovitev, da se na trg EU dajo samo zakonito pridobljen les (les, pridobljen v skladu z veljavno zakonodajo države pridobivanja) ali lesni proizvodi iz takega lesa;

3. od trgovcev z lesom in lesnimi proizvodi, ki so že bili dani na trg EU, zahteva, da vodijo evidenco dobaviteljev in kupcev („obveznost sledljivosti“).

Uredba zajema najrazličnejše lesne proizvode iz Priloge z uporabo oznak kombinirane nomenklature EU. Določa tudi, da je naloga „nadzornih organizacij“, ki jih bo priznala Komisija, zagotoviti izvajalcem delujoče sisteme potrebne skrbnosti in jim pomagati pri izpolnjevanju njihovih obveznosti.

Uredba EU o lesu je bila sprejeta decembra 2010 in je začela veljati 3. marca 2013. V tem obdobju je Komisija sprejela dva nezakonodajna akta. Prvi je Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 607/2012[3] z dne 6. julija 2012 o podrobnih pravilih v zvezi s sistemom potrebne skrbnosti ter pogostostjo in vrsto pregledov nadzornih organizacij,

[1] Uredba (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode; Besedilo velja za EGP (UL L 295, 12.11.2010, str. 23).

[2] Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu „Izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT): predlog akcijskega načrta EU“ (COM/2003/0251 final).

[3] Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 607/2012, UL L 177, 7.7.2012, str. 16–18.

ki je bila sprejeta v skladu s členom 18(2) uredbe EU o lesu ter s členoma 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil. Drugi je Delegirana uredba Komisije (EU) št. 363/2012[4] z dne 23. februarja 2012 o postopkovnih pravilih za priznanje nadzornih organizacij in njihov preklic iz Uredbe (EU) št. 995/2010, ki je bila sprejeta v skladu s členom 8(7) uredbe EU o lesu.

## 2. PRAVNA PODLAGA

V skladu s členom 6(3) uredbe EU o lesu „lahko Komisija [...] sprejema delegirane aktov zvezi z nadaljnjimi ustreznimi merili ocenjevanja tveganja, ki bi lahko bila potrebna za dopolnitev tistih iz“ uredbe EU o lesu. Člen 8(7) uredbe EU o lesu omogoča sprejetje delegiranih aktov, ki dopolnjujejo postopkovna pravila v zvezi s priznanjem in preklicem priznanja nadzornih organizacij, če izkušnje tako zahtevajo. V skladu s členom 14 uredbe EU o lesu lahko Komisija „sprejema delegirane akte, ki spreminjajo in dopolnjujejo seznam lesa in lesnih proizvodov iz Priloge“ k uredbi EU o lesu.

Člen 15(1) uredbe EU o lesu določa, da se „[p]ooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(3), člena 8(7) in člena 14 [...] prenese na Komisijo za obdobje sedmih let z začetkom 2. decembra 2010“. Določa tudi, da se „[p]renos pooblastil [...] samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 16“ uredbe EU o lesu. Zato je bil prenos pooblastil nazadnje samodejno podaljšan za obdobje od 2. decembra 2017 do 1. decembra 2024.

Poleg tega člen 15(1) uredbe EU o lesu od Komisije zahteva, da „pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje tri mesece pred koncem triletnega obdobja po začetku uporabe“ uredbe EU o lesu, in sicer 3. marca 2013. Komisija je to storila 18. februarja 2016[5].

Člen 15(1) se nanaša le na prvi rok za poročanje tri mesece pred koncem triletnega obdobja po datumu začetka uporabe (tj. decembra 2015), triletno obdobje poročanja pa ni usklajeno s sedemletnim obdobjem podaljšanja. Vendar je iz prakse poročanja o prenesenih pooblastilih[6], pa tudi zaradi uporabe nedoločnega člena „a“ v zvezi s triletnim obdobjem, mogoče sklepati, da se od Komisije pričakuje, da bo nato vsaka tri leta poročala o uporabi prenesenih pooblastil.

Zato Komisija s tem dogovorom predloži to drugo poročilo v zvezi s prenosom pooblastil.

## 3. IZVAJANJE POOBLASTILA

[4] Delegirana uredba Komisije (EU) št. 363/2012, UL L 115, 27.4.2012, str. 12–16.
[5] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52016DC0060
[6] Določbe, ki sledijo sprejetim standardnim klavzulam iz točke 17 skupnega dogovora, ki je priložen medinstitucionalnemu sporazumu med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 (UL L 123, 12.5.2016, str. 1), zahtevajo, da Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem „vsakega“ obdobja.

Komisija v drugem obdobju po začetku uporabe uredbe EU o lesu do datuma sprejetja tega poročila ni izvajala svojih prenesenih pooblastil. Leta 2017 je začela študijo o oceni učinka. To je bilo nadaljevanje prvega pregleda uredbe EU o lesu[7], med drugim pa je bilo ugotovljeno, da trenutni obseg proizvodov uredbe EU o lesu ni optimalen, ker je seznam proizvodov nepopoln. Cilj študije je bila analiza ustreznosti sedanjega obsega proizvodov uredbe EU o lesu glede na cilj Uredbe, tj. boj proti nezakoniti sečnji in z njo povezani trgovini, ter ocena vseh pomembnih gospodarskih, okoljskih in socialnih učinkov, ki bi jih imele možnosti za spremembo obsega proizvodov Uredbe. Ta študija je vključevala tudi javno posvetovanje, ki je potekalo od 29. januarja do 24. aprila 2018[8]. Komisija bo sprejela nadaljnje ukrepe v zvezi s študijo ocene učinka.

[7] Poročilo Komisije Evropskemu Parlamentu In Svetu o Uredbi EU/995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode (COM/2016/74 final).

[8] Rezultati javnega posvetovanja so na voljo na naslovu: https://ec.europa.eu/info/consultations/public-consultation-product-scope-eu-timber-regulation_sl